

[Socialministeren.]

op med den Regn af Cirkulærer, jeg udsendte. Ja, de, der er udsendt, er jo heldigvis sendt ud, saa dem kan jeg ikke holde op med. Naar det ærede Medlem fortalte mig, at man ikke skulde kulegrave i Tide og Utide, vil jeg dertil svare, at jeg har kulegravet i Tide, nemlig da Reformen skulde træde i Kraft, og jeg har ikke i Sinde at fortsætte, vi er snart færdige med at løse de store Spørgsmaal, det drejer sig om.

Endelig føjede han til, at hvis Kommunalnænder blev graahaarede under den gamle Ordning, saaledes som jeg har paastaet, saa blev de skaldede nu. Det tør jeg ikke benægte, men det er af forskellige Grunde; dengang blev de graahaarede, fordi de ikke kunde finde ud af det, men nu bliver de skaldede, fordi de aabenbart ikke kan taale at læse saa meget.

Endelig spurgte det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, hvorledes Udgifterne stillede sig med Hensyn til Ungdomsarbejdsløsheden. I Finansaaret 1933—34 er der kommet til Udbetaling i Henhold til Loven af 20. Maj 1933 et Beløb af 188 000 Kr. Hertil kommer yderligere Beløb, som er bevilget efter denne Lov, men som først er kommet til Udbetaling i Finansaaret 1934—35, og disse Beløb andrager 40 000 Kr. Det samlede Tilskud i Henhold til Loven af 20. Maj 1933 andrager saaledes ca. 230 000 Kr. I Henhold til Loven af 27. Marts i Aar er der bevilget Tilskud til et samlet Beløb af 450 000 Kr., altsaa det dobbelte af i Fjor, hvoraf ca. 150 000 Kr. er kommet til Udbetaling.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sagde, at jeg yndede at slaa om mig med juridiske Afgørelser. Hvordan jeg slaa om mig, ved jeg ikke, jeg træffer dem, naar det er nødvendigt, jeg forstaar ikke, hvad der menes med dette Udtryk. Det ærede Medlem vilde have, at jeg skulde give mere jævne Afgørelser. Jeg søger at give de juridiske Afgørelser i et saadant Sprog, at ogsaa det ærede Medlem kan forstaa dem, og hans voldsomme Kritik af de mindste Detailler i disse viser jo ogsaa, at det er lykkedes, han forstaar dem fuldt ud, i hvert Fald paa sin Maade.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen vil have Cirkulæret af 27. Marts 1934 lavet om, for saa vidt angaar Bestemmelserne om Kommunehjælp. Dette Spørgsmaal har vi jo diskuteret flere Gange, og jeg tror, man vil være enig med mig i, at Tidspunktet ikke opfordrer til nogen lang Diskussion. Det ærede Medlem gør gældende, at jeg nu hævdede, at der skulde

dog Trang til for at sætte Kommunehjælpen op til Maksimum. Maa jeg dertil sige, at i Cirkulæret er jo kun angivet et Maksimum for Trangen, idet jeg har den Tillid til de sociale Udvalg, at de overhovedet ikke giver mere, end der er Trang til. Men efter den Foranledning, de sidste Udtalelser har givet, har jeg ikke noget imod at se paa dette Cirkulære, om det muligvis kan misforstaaes, saaledes som det ærede Medlem giver Udtryk for, og i saa Fald naturligvis ogsaa foretage den fornødne Rettelse.

Det samme ærede Medlem i Forening med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen opholdt sig over min Udvikling om det ugorlige efter Loven i at yde de almindelige kommunale Refusionstakster for private Alderdomshjem. Jeg maa dertil sige, at det er mig i Øjeblikket ikke klart, at der er nogen udtrykkelig Forudsætning for Tiltrædelse fra Venstre med Hensyn til dette Punkt; men jeg indrømmer, at der er kommet et nyt Moment frem, som muliggør maaske ikke blot en jævn, men en juridisk Fortolkning. — Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen henviste i sine Udtalelser til Bestemmelsen i § 43, Stk. 2, og under Hensyn til disse Bemærkninger skal jeg ogsaa overveje dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, som ellers paa en tiltalende Maade holdt sig ved Jorden, lod pludselig sin Fantasi faa frit Løb, idet han under Henvi- ning til mine Udtalelser om, at de gældende Regler for Opholdskommunen — den faktiske og den retlige Opholdskommune — maaske burde revideres, henstillede til mig, om man ikke hellere skulde slette Begrebet „retlig Opholdskommune“. Ja, det kunde det ærede Medlem lide! (*Edvard Sørensen*: Ja!). Det kunde de specielle Landkommuner, for hvilke det ærede Medlem er Repræsentant, godt lide, saa vilde de nemlig kunne sende — undskyld Udtrykket, jeg kan godt sætte det i Citationstegn — alle deres Tilflyttere ind til Byerne; disse kunde saa ikke faa nogen som helst Refusion fra den paagældende Kommune, uanset om Trangen var opstaaet i denne Kommune. (*Edvard Sørensen*: Vi blev fri for alt det Vrøvl, Hr. Minister!). Vi blev fri for Vrøvlet, ja, og vi fik dobbelt saa meget Vrøvl fra Byerne — og dobbelt saa berettiget. Jeg tillader mig altsaa her at nægte at overveje, pure at afvise — baade paa en jævn Façon og rent juridisk.

Hvad angaar Udtalelser, der skal være faldet i Aalborg Byraad, maa jeg sige, at jeg har hørt om dem; jeg har ikke set dem, men de faar jo heller ikke nogen Indflydelse